

Με την αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάσχει από νομική πλάνη καθόσον αναφέρει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα εταιρία δεν έχει άμεσο συμφέρον στην ακύρωση της αποφάσεως. Αντίθετα προς τα αναφερόμενα στη διάταξη, η απόφαση 2006/613 υποχρεώνει τα κράτη, εν πάση περιπτώσει, αυτή καθαυτή και κατά τρόπο αυτόματο, να εφαρμόσουν στις τοποθεσίες που χαρακτηρίζονται ως τόποι κοινοτικής σημασίας, μεταξύ των οποίων και η ιδιοκτησία «Las Cuerdas», καθεστώς προστασίας που περιορίζει υποχρεωτικά τις δυνατότητες χρήσεως, μειώνοντας την αποδοτικότητά τους και την αξία πώλησής τους. Τα κράτη μέλη διαθέτουν μεν διακριτική ευχέρεια προκειμένου να καθορίσουν το ακριβές περιεχόμενο αυτών των μέτρων, όχι όμως και για να αποφασίσουν κατά πόσον θα υπαγάγουν τις ιδιοκτησίες στα μέτρα του είδους αυτού. Κατά συνέπεια, η ύπαρξη αυτής της ευχέρειας δεν εμποδίζει την απόφαση να επηρεάσει άμεσα τη νομική σφαίρα της αναιρεσιβάουσας εταιρίας.

(¹) ΕΕ L 259, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2008 το Βασίλειο της Σουηδίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 9 Σεπτεμβρίου 2008 (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-403/05, MyTravel Group plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρροσείον: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: K. Petkovska, A. Falk και S. Johannesson)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: MyTravel Group plc, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσιβάοντος

Το αναιρεσιβάον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την παράγραφο 2 του διατακτικού της απόφασης του Πρωτοδικείου της 9ης Σεπτεμβρίου 2008 (¹) στην υπόθεση T-403/05,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Σεπτεμβρίου 2005 [D(2005) 8461], σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε η MyTravel Group plc ενώπιον του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που αφορά την άρνηση προσβάσεως στην έκθεση και άλλα έγγραφα εργασίας της Επιτροπής,

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 2005 [D(2005) 9763], σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε η MyTravel Group plc ενώπιον του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που αφορά την άρνηση προσβάσεως σε άλλα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Σουηδίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Η αρχή της ελεύθερης πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων είναι θεμελιώδους σημασίας για όλες τις δραστηριότητες των οργάνων, συνεπώς και για τη διοικητική διαδικασία εντός του οργάνου. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού περί διαφάνειας ορίζει επίσης ότι ο κανονισμός έχει εφαρμογή σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' όλ' αυτά το σκεπτικό του Πρωτοδικείου επί των βασικών ζητημάτων υπολαμβάνει ότι υπάρχει γενική απαίτηση απορρήτου των εσωτερικών εγγράφων στον διοικητικό τομέα. Η κρίση αυτή δεν συμβιβάζεται με την αρχή της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης.
2. Κατά την άποψη του αναιρεσιβάοντος, το σκεπτικό του Πρωτοδικείου σχετικά με την πρώτη απόφαση —όσον αφορά την έκθεση και τα συναφή έγγραφα— υπολαμβάνει ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει η Επιτροπή το ζήτημα της πρόσβασης σε σχέση με το περιεχόμενο εκάστου εγγράφου και να εκτιμήσει το ευαίσθητο των στοιχείων της εκθέσεως και των άλλων εγγράφων αλλά, αντιθέτως, ορθώς αρνήθηκε την πρόσβαση με την αιτιολογία ότι διαφορετικά οι υπάλληλοι δεν θα ήταν σε θέση να διατυπώσουν ελεύθερα την άποψή τους. Βάσει του γενικού σκεπτικού του Πρωτοδικείου όσον αφορά την προστασία της ελευθερίας γνώμης των συντακτών των εγγράφων, είναι αδύνατο να κριθεί αν μπορεί καν να δημοσιοποιηθεί κάποιο εσωτερικό έγγραφο.
3. Το αναιρεσιβάον φρονεί ότι, σχετικά με τη δεύτερη απόφαση —που αφορά άλλα έγγραφα της δικογραφίας— το Πρωτοδικείο δεν φροντίζει για την τήρηση της θεμελιώδους απαίτησης να εξετάζεται αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι τόσο λεπτό ώστε η δημοσιοποίησή του θα έβλαπτε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Το γενικό σκεπτικό του Πρωτοδικείου είναι βασικά ότι θα ήταν αδύνατο για τους υπαλλήλους της Επιτροπής να συνεργάζονται ελεύθερα αν δημοσιοποιούντο τα στοιχεία που δεν περιέχονται στην τελική απόφαση. Βάσει αυτού του σκεπτικού δεν απαιτείται να εξετάζεται αν το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εγγράφου είναι τόσο λεπτό ώστε η δημοσιοποίηση να βλάπτει τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
4. Το αναιρεσιβάον αμφισβητεί ότι η έκθεση του συμβούλου ακροάσεων και το σημείωμα της Γενικής Διεύθυνσης του Ανταγωνισμού προς τη συμβουλευτική επιτροπή μπορούν να θεωρηθούν ως έγγραφα που καταρτίστηκαν για εσωτερική χρήση και συνεπώς μπορούν να τηρηθούν απόρρητα σύμφωνα με τις διατάξεις περί προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.

5. Κατά την άποψη του αναιρεσιόντος, η συλλογιστική του Πρωτοδικείου όσον αφορά τις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας δεν συμβιβάζεται με την κρίση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Turco*. Έστω και αν η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά νομοθεσία, είναι φανερό ότι η εξέταση εν προκειμένω πρέπει να λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των γνωμοδοτήσεων. Το γεγονός ότι μπορεί να ανακηρυχθεί το ζήτημα της νομιμότητας προηγούμενης απόφασης δεν αποτελεί λόγο υπαγορεύοντα την ήδη δημοσιοποίηση του εγγράφου, κάθε άλλο. Η έλλειψη πληροφοριών μπορεί να δημιουργήσει αμφιβολία ως προς τη νομιμότητα συγκεκριμένης απόφασης και το νομότυπο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Ο κίνδυνος της αμφιβολίας μπορεί επίσης να αποφευχθεί αν η Επιτροπή παραδέτει με σαφήνεια στην απόφαση τους λόγους για τους οποίους επέλεξε λύση αντίθετη με τη γνώμη της νομικής υπηρεσίας. Ο ισχυρισμός ότι η νομική υπηρεσία θα καταστεί περισσότερο απρόθυμη και επιφυλακτική είναι αβάσιμος όπως και το σκεπτικό του Πρωτοδικείου σχετικά με άλλα έγγραφα. Εξάλλου, το αναιρεσίον φρονεί ότι το επιχείρημα ότι θα ήταν δύσκολο για τη νομική υπηρεσία να υποστηρίξει διαφορετική άποψη ενώπιον του δικαστηρίου διατυπώνεται πολύ αόριστα και δεν αποδεικνύεται ότι υπάρχει κίνδυνος λογικά προβλέψιμος και όχι καθαρά υποθετικός.

6. Το αναιρεσίον δεν αμφισβητεί ότι ένα μεγάλο μέρος του περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων ενδέχεται να είναι τόσο ευαίσθητο ώστε πρέπει να παραμείνει απόρρητο. Το συμπέρασμα αυτό όμως, πρέπει να στηρίζεται, σύμφωνα με τη νομολογία, σε συγκεκριμένη και ατομική εξέταση του ζητήματος αν η δημοσιοποίηση του περιεχομένου του εγγράφου θα έδιγε σοβαρά τα συμφέροντα που πρέπει να προστατευθούν.

7. Όσον αφορά την ελευθερία γνώμης των υπαλλήλων, το αναιρεσίον επισημαίνει ότι ο υπάλληλος υποχρεούται να ασκεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των κοινοτικών οργάνων. Το γεγονός ότι το κοινό έχει εκ του νόμου δικαίωμα σχολιασμού της δραστηριότητας αυτής δεν συνιστά για τον υπάλληλο βάσιμο λόγο να αμελεί την εκτέλεση των καθηκόντων του.

8. Μια επιχείρηση που μετέχει σε συγκέντρωση επιχειρήσεων, όπως και οποιοσδήποτε πολίτης της Ένωσης ή επιχείρησης που εδρεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται σχετικά με κάποιο έγγραφο ακόμα και αν τα στοιχεία που περιέχει το έγγραφο είναι απόρρητα για να προστατευθεί η εσωτερική διαδικασία λήψεως αποφάσεων, αν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον στην κοινολόγηση του εγγράφου. Τα επιχειρήματα που προέβαλε η *MyTravel* θα μπορούσαν, κατά την άποψη του αναιρεσιόντος, κάλλιστα να στοιχειοθετήσουν δημόσιο συμφέρον και δεν μπορούν να απορριφθούν χωρίς περαιτέρω εξέταση —όπως τα απέρριψε το Πρωτοδικείο— μόνο με αναφορά στα ίδια συμφέροντα του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων δεν έχει καμία υποχρέωση ούτε να ισχυριστεί ούτε να αποδείξει στιδήποτε συναφώς· το θεσμικό όργανο οφείλει να εξετάσει αν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

9. Το αναιρεσίον υποστηρίζει ότι με την απόφασή του, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και δεν εφάρμοσε ορθά τη δεύτερη περίπτωση της διάταξης του άρθρου 4, παράγραφος 2, και το δεύτερο εδάφιο της διάταξης του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού περί διαφάνειας.

10. Εν πάση περιπτώσει υπάρχουν πιθανώς τμήματα των εγγράφων τα οποία θα μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν βάσει των διατάξεων περί μερικής δημοσιοποίησης του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού περί διαφάνειας.

(¹) EE C 272, σ. 18.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2008 η HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2008 στην υπόθεση T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα και σχέδια), Manpower, Inc.

(Υπόθεση C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (πρώην HP temporarpersonalgesellschaft mbH) (εκπρόσωπος: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα και σχέδια), Manpower, Inc

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου παραβιάζει τα άρθρα 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.